

شورای عالی صلح باب جدید برای تطبیق سناریوی نو سعودی و پاکستان در افغانستان

شورای عالی صلح که برای آغاز گفتگوهای صلح با طالبان از دو هفته بدینسو به کار آغاز کرده است پروگرامهای را روی دست گرفته است. که شامل دادن امتیازات به طالبان و درخواست از جامعه جهانی و کشورهای منطقه برای حل مشکل افغانستان است.

هرچند در نخستین روزهای کار این شورا امیدواری های وجود داشتند که این شورا می تواند با ایجاد پروگرامهای عملی و مناسب روند گفتگوهای صلح را تسریع بخشد، اما دیده می شود که این شورا در نخستین گام های خود مانند فقرا دست طمع به دامن جهانیان و کشورهای منطقه دراز کرده است، کشورهای که بنیادگذار افراط گرایی و پدیده طالبانیزیم در افغانستان هستند مثلاً پاکستان و عربستان سعودی.

عربستان سعودی در کنار پاکستان و امارات متحده عربی، یکی از سه کشوری بود که حکومت طالبان را به رسمیت شناخته بودند. همچنان، استخبارات و کمک های عربستان سعودی در حکومت طالبان نقش موثری در زمان رژیم طالبان در افغانستان داشت.

اما سوال اینجا است که پادشاه عربستان سعودی که در نه سال گذشته خموشی را در مورد افغانستان اختیار کرده است، حاضر خواهد شد تا در تسریع روند صلح، شورای عالی صلح افغانستان را همکاری کند؟

آیا روش دولت سعودی نیز در مورد حل اختلاف و کشمکش های افغانستان مبتنی بر حفظ بیطرفی است؟

در حالیکه القاعده و طالبان محصول سیاست های عربستان سعودی، پاکستان و محصول تیبانی های مشترک ریاض و واشنگتن هستند. این عربستان سعودی بود که در سالهای حاکمیت طالبان مصرف زمین سوزی و قتل عام های شان را در مناطق مختلف افغانستان تأمین می کرد. در آن سالها شهزاده ترکی الفیصل رئیس سازمان استخبارات عربستان سعودی چند بار به زیارت ملا عمر رهبر طالبان رفت و با اهدای میلیونها دالر کمک دولت سعودی وسایل نظامی و جنگی را برای گسترش سلطه طالبان و القاعده به سراسر افغانستان در اختیار آنها گذاشت.

دولت سعودی تنها در تمام سالهای جنگ و بی ثباتی به ویژه در سالهای ظهور و حاکمیت گروه طالبان یکی از طرف های اصلی مداخله گر برای اشتعال جنگ در افغانستان بود، بلکه اکنون نیز یکی از طرف های اصلی مداخله گر جنگ و نفاق در افغانستان است. طالبان پس از شکست و فروپاشی در سال ۲۰۰۱ میلادی مجدداً با پول های بی حساب شیخهای ریاکار سعودی و کشورهای نفت خیز عربی خلیج فارس وارد جنگ شدند. طالبان و گلبدالدین حکمتیار در سالهای اخیر میلیونها دالر را از این شیخ ها به نام جهاد و تحقق شریعت اسلامی در افغانستان دریافت کرده اند. گفته های وجود دارد که حتی در سالهای جهاد علیه قوای شوروی و دولت حزب دیمکراتیک خلق شیخ های سعودی و خلیج تا این حد کیسه سخاوت خود را برای مجاهدین باز نمی کردند. آیا شیخ های کمک دهنده در داخل عربستان سعودی قادر خواهند بود تا بدور از اطلاع و آگاهی دولت توتالیتر و استخباراتی سعودی به چنین اقداماتی دست بزنند؟ بدون تردید اعطای این میلیونها دالر برای اشتعال آتش جنگ در افغانستان از چشم اسخبارات سعودی و دولت آن کشور پنهان نیست.

رهبران هر سه کشور عربستان، امریکا و پاکستان در صدد سناریوی نو و تطبیق آن در افغانستان هستند. بر مبنای این سناریو در نظر است تا طالبان و گلب الدین حکمتیار وارد عرصه شوند و زمینه برای خروج امریکایی ها و اروپایی ها از افغانستان مساعد شود. قربانی شدن کرزی و تیم همراه اش در این برنامه یکی از گزینه ها خواهد بود. در صورت تطبیق چنین سناریو برای افغانستان، یک بار دیگر نیابت از جنگ و منافع امریکایی ها را دولت عربستان سعودی و پاکستان به دوش خواهد گرفت و افغانستان پس از خروج غربی ها در یک جنگ و بی ثباتی خونین و پایان ناپذیر قومی، زبانی، گروهی و مذهبی فرو خواهد رفت. عربستان سعودی هیچگاه نقش سازنده و بیطرفانه در حل مشکل افغانستان نداشته و در آینده نیز نخواهد داشت.

دولت عربستان سعودی همچنان می خواهد دست هایش مثل گذشته و همیشه در خون و خون ریزی های افغانستان لوده و خونین باقی بماند.

نقش کشورهای اسلامی در اعاده صلح و ثبات در کشور در صورتی که صادقانه و بودن نیرنگ باشد به مفاد افغانستان است اما با توجه به گفته ها در سه دهه جنگ افغانستان هیچ گاهی کشورهای اسلامی در پی آسوده گی حکومت و شهروندان مسلمان افغانستان نبوده و همیشه چوب به آتش افغانستان انداخته اند.

پس باید افزود: اگر واقعاً حکومت افغانستان و شورای عالی صلح در پی ثبات و امنیت افغانستان هستند باید در پروگرام خود تأکید بیشتر به حل بحران افغانستان از طریق گفتگوهای بین‌الافغانی کنند تا خود افغان‌ها در مورد آینده خود تصمیم بگیرند نه عرب‌ها، پاکستانی‌ها، ایرانی‌ها و سایر کشور ذیدخل در مسایل افغانستان.

پایان

د پانو شمېره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ